

[Tastesen]

til den rolle, som kristeligt folkeparti primært synes at ville give kvinderne, nemlig at være hjemmearbejdende husmødre i størst muligt omfang.

Det drejer sig altså ikke om et enten-eller, men om et både-og, både for mænd og kvinder, og selv om et kulturmønster kun langsomt forandrer sig med hensyn til opgaverne i hjemmet, synes jeg, at vi ved at iagttage den unge generation, de unge ægteskaber, de unge parforhold, kan konstatere en udvikling i retning af, at man virkelig er fælles om opgaverne i hjemmet. Derfor synes jeg, at det må være rimeligt, at man siger: det er værdifuldt, at man tilbringer tid sammen med børnene, det er værdifuldt, at alle familiens medlemmer bruges i hjemmet, men det må være en fælles opgave, ikke en speciel opgave, som man ligesom giver den ene part i et ægteskab.

Hvis vi siger til den unge kvinde, der føder et barn: nu må du afbryde din uddannelse eller afbryde din beskæftigelse for en længere årrække, mister vedkommende forbindelsen til den erfaringsverden, der er nødvendig, hvis man senere har til hensigt at komme ud på arbejdsmarkedet. Sagt med andre ord: muligheden for i økonomisk henseende at blive et frit menneske aftager betydeligt. Den kvinde, der f. eks. efter et flerårigt ægteskab kommer til at stå alene uden en god uddannelse og uden mulighed for kontakt med arbejdsmarkedet, er ilde stedt.

Vi vil ikke gennem lovgivningen være med til at skabe forvriddinger, som øger uligheden i samfundet, men vi vil derimod gerne være med til at styrke familiens samlede tryghed i forhold til det samfund, vi lever i, og det er ud fra disse forudsætninger, socialdemokratiets politik vil styre ind i 1980ernes samfund.

Knud Lind (FP):

Når man læser forespørgslens ordlyd, bliver man klar over, at vi her i folketinget er inde i en meget mager periode, hvor vi nu har bevæget os over i de helt teoretiske og hypotetiske spørgsmål. Selve den snørklede ordlyd gør en besvarelse vanskelig. Jeg vil dog alligevel forsøge at gøre rede for mit partis stilling angående de meget hypotetiske spørgsmål.

Det er fremskridtspartiets mening, at det traditionelle familiemønster med manden som forsørger er vanskeligt at ændre ad lovgivningens vej, idet det i høj grad er et spørgsmål om livsstil, men det er også et spørgsmål om statsøkonomi, og hvor meget man ønsker at give ud. Man kan vel nok sige, at det traditionelle familiemønster med manden som forsørger og kvinden som den, der forsørges, bremser en reel ligestilling, men det kræver en mentalitetsændring både hos mænd og kvinder at få accepteret, at alle job i hjemmet og på arbejdspladsen skal sættes efter evner og ikke efter køn. Reel ligestilling for mænd og kvinder kan ikke gennemføres alene af arbejdsmarkedets parter eller ved lovgivning eller ved forespørgsel eller debat. Hver enkelt familie må selv drøfte sit familiemønster.

Fremskridtspartiet vurderer den hjemmearbejdende ægtefælles indsats lige så højt som den udearbejdendes, med særligt henblik på opdragelsen af børnene, der bliver præget som personer af de voksne, de omgås i familien, i modsætning til den pædagogiske masseopdragelse, hvor børnene bliver pædagogisk ensrettede uden den personlige forældrekærlighed.

Det er min mening, at barnet har bedst af at blive hos moderen indtil sit fjerde år. De stigende skatter og højere leveomkostninger har imidlertid gjort det nødvendigt i mange familier at have to husstandsindkomster. Mange kvinder bliver af økonomiske årsager tvunget ud på arbejdsmarkedet, selv om de hellere ville blive hjemme hos deres mindre børn. Man kan dårligt komme uden om, at det er lidet misundelsesværdigt at være nødt til at rive børnene ud af sengen meget tidligt om morgenen, både vinter og sommer, for derefter at jage af sted til vuggestue og børnehave. Efter fyraften går turen den anden vej, og hele familien samles så ved aftensmadsen, dødtårte og ude af stand til at give hinanden noget som helst.

Når man ser på børnenes tarv, ville det være langt det bedste, at forældrene får indrettet sig således, at samtlige familiemedlemmer trives. Det er ikke lykken for børnene, at moderen går hjemme, hvis hun ikke trives ved det, men på den anden side vil nok langt de fleste kvinder selv ønske at være hjemme, mens børnene er små. Det er uhyre opslidende at have et dobbeltjob, og selv om ægte-